

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, proti povinnej osobe: **F. S. S., s.r.o., O.**, v konaní o vykonateľnosť rozhodnutia Colnej a finančnej stráže, Hlavný colný úrad Békéscsaba, Maďarsko č. 52100C7U003512, zo dňa 02.10.2007, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 63/2009-30 zo dňa 21.04.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 52/2009-30 zo dňa 21. apríla 2009 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Sp 52/2009-30 zo dňa 21.04.2009 zastavil konanie, v ktorom sa na základe návrhu navrhovateľa, postupom podľa VI. hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, podľa § 250w a nasl. OSP domáhal určenia, že cudzie správne rozhodnutie je na území Slovenskej republiky vykonateľné.

Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie odôvodnil tak, že v tejto veci sa jedná o konanie o vykonateľnosti rozhodnutia Colnej a finančnej stráže Hlavného colného úradu Békéscsaba, Maďarsko č. 52100C7U003512 zo dňa 02.10.2007, pričom povinnou osobou – dlžníkom je spoločnosť F. S. S., O. Výška pohľadávky je 274767 HUF, t.j. 1 061 €. S poukazom na ustanovenie § 6 ods. 8 písm. b/ zákona č. 446/2002 Z.z. o vzájomnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok (ďalej len zákon č. 446/2002 Z.z.) príslušným orgánom v Slovenskej republike je v danej veci Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky v prípade, ak výška vymáhanej pohľadávky dosahuje sumu najmenej 1 500 €. V prípade, ak takúto výšku pohľadávka nedosahuje, Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky

by nemalo k vymáhaniu pristúpiť, ale správne by malo žiadosť o vymáhanie pohľadávky odmietnuť. Potom vzhľadom na skutočnosť, že v prípade vymáhania pohľadávky na základe rozhodnutia č. 52100C7U003512 zo dňa 02.10.2007 sa jedná o sumu nižšiu ako 1 500 €, teda konkrétne ide o sumu 1 061 €, dospel krajský súd k záveru, že takúto pohľadávku navrhovateľ ani nemôže od dlžníka vymáhať a preto tu nie sú splnené podmienky, aby súd rozhodoval o vykonateľnosti predmetného rozhodnutia postupom podľa § 250w ods. 1 OSP.

S poukazom na uvedené, krajský súd nepovažoval za potrebné zabezpečiť preklad predmetného rozhodnutia ako aj overovanie ďalších skutočností, teda či boli splnené podmienky podľa § 6 ods. 3, ods. 4 zákona č. 446/2002 Z.z. a konanie o uznaní vykonateľnosti tohto rozhodnutia pre nedostatok podmienok konania podľa § 103 OSP v spojení s § 104 ods. 1OSP veta prvá, zastavil.

Proti predmetnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal včas odvolanie navrhovateľ uvádzajúc, že krajský súd podľa jeho názoru dospel v danom prípade k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky prijalo žiadosť Maďarskej colnej a finančnej stráže o vymáhanie pohľadávky od dlžníka F. S. S., s.r.o., O.. Maďarská colná a finančná stráž požadovala vymáhanie pohľadávky vo výške 31 054 580 HUF, t.j. 3 606 804 Sk, resp. 119 723,96 €. Exekučným titulom pre výkon exekúcie bolo 79 rozhodnutí Maďarskej colnej a finančnej stráže, Hlavného colného úradu Békéscsaba znejúcich na rôznu vymáhanú sumu. Podľa názoru odvolateľa v uvedenej veci krajský súd rozhodol chybné, pretože nepostupoval v súlade s článkom 25 ods. 1 a 2 Smernice komisie č. 1179/2008/ES, ktorá ustanovuje podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení Smernice rady č. 2008/55/ES. Uviedol, že žiadosť o pomoc môže podať žiadajúci orgán vzhľadom na jednu pohľadávku alebo viaceré pohľadávky, ak sú vymáhateľné od jednej a tej istej osoby. Ich celková výška v súlade s článkom 2 Smernice 2008/55/ES musí presiahnuť sumu 1 500 €, inak žiadosť o pomoc nie je možné podať. Podľa § 6 ods. 5 zákona č. 446/2002 Z.z. žiadosť o vymáhanie pohľadávky sa môže týkať viacerých pohľadávok dlžníka alebo osoby uvedenej v ods. 3 písm. f/ citovaného zákona.

Odvolateľ poukazuje na uvedené ustanovenia zákona ako aj smerníc dospel k záveru, že žiadosť o vymáhanie sa môže vzťahovať aj na viaceré pohľadávky dlžníka. Z uvedeného dôvodu mal potom Krajský súd v Bratislave v uvedenom prípade preskúmať vykonateľnosť predmetného rozhodnutia, keďže súčet vymáhaných súm presahuje 1 500 €.

S poukazom na uvedené navrhol, aby bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp/52/2009-30 zo dňa 21.04.2009 zrušené a aby krajský súd rozhodol o vykonateľnosti predmetného rozhodnutia cudzieho orgánu č. 52100C7U003512 zo dňa 02.10.2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP, keďže v danom prípade je proti uzneseniu krajského súdu

prípustné odvolanie (§ 250w ods. 4 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v podanom odvolaní § 212 ods. 1 OSP, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu zruší podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, pretože súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Podľa § 250w ods. 1 OSP, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, obsahuje záväzok vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov a rozhodnutia cudzích súdov, o ktorých rozhodujú správne orgány (ďalej len „cudzíe správne rozhodnutia“), možno nariadiť výkon cudzieho správneho rozhodnutia, len ak krajský súd na návrh osoby, o ktorej právo v cudzom správnom rozhodnutí ide rozhodol, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné.

Podľa § 250w ods. 2 OSP miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd osoby, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide.

Podľa § 250w ods. 3 OSP účastníkmi konania sú navrhovateľ a osoba, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide.

Podľa § 250w ods. 4 OSP súd o návrhu na rozhodnutie o vykonateľnosti cudzieho správneho orgánu rozhoduje uznesením bez nariadenia pojednávania a bez vypočutia osoby, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide. Proti uzneseniu je prípustné odvolanie.

Postup a podmienky, za ktorých príslušný orgán Slovenskej republiky poskytuje, požaduje alebo prijíma pomoc pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok (ďalej len „pohľadávka“) a to

- a) na základe medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná,
- b) na základe zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii vo vzťahu k členským štátom Európskej únie, upravuje zákon č. 446/2002 Z.z. v § 1.

Dňa 10.06.2008 bola v Úradnom vestníku Európskej únie v slovenskom jazyku publikovaná Smernica rady 2008/55/ES zo dňa 26.05.2008 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení.

Dňa 29.11.2008 bolo v slovenskom jazyku publikované v Úradnom vestníku Európskej únie nariadenie komisie (ES) č. 1179/2008 zo dňa 28.11.2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení Smernice rady 2008/55/ES o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení.

Podľa článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná, vyhlásená spôsobom ustanoveným

zákonom, alebo na základe takej zmluvy, preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom, alebo nariadením vlády podľa článku 120 ods. 2.

Orgány Európskych spoločenstiev v rámci zverenej právomoci vydávajú všeobecne záväzné právne predpisy, individuálne akty aplikácie práva. Nariadenia sú jediným prameňom sekundárneho práva, ktorým zmluva o založení ES vyslovene priznáva ich priamu aplikovateľnosť. Smernice možno charakterizovať ako programové úpravy, ktoré určujú spoločné ciele, pričom členským štátom ponechávajú na úvahu v akej forme a pomocou akých metód dosiahnu vytýčený cieľ (Ján Drgonec: Ústava Slovenskej republiky. Komentár. Druhé vydanie. Vydavateľstvo Heuréka. Rok vydania 2007, strana 127 a 128).

Podľa článku 32 nariadenia komisie (ES) č. 1179/2008, toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 01.01.2009.

Podľa článku 31 citovaného nariadenia, týmto nariadením sa zrušuje smernica 2002/94/EHS. Odkazy na uvedenú smernicu sa považujú za odkazy na toto nariadenie.

Podľa článku 25 ods. 2 citovaného nariadenia žiadosť o pomoc nie je možné podať, ak je celková výška príslušnej pohľadávky, alebo pohľadávok uvedených v článku 2 Smernice 2008/55/ES nižšia ako 1500 €.

Podľa článku 2 Smernice rady 2008/55/ES (ďalej len Smernica), táto Smernica platí pre všetky pohľadávky týkajúce sa:

- a) vrátenia, intervencie a iných opatrení tvoriacich súčasť systému celkového alebo čiastkového financovania Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) vrátane čiastok inkasovaných v súvislosti s týmito akciami;
- b) odvodov a iných daní upravených podľa spoločnej organizácie trhu pre sektor cukru;
- c) dovozných ciel;
- d) exportných ciel;
- e) dane z pridanej hodnoty;
- f) spotrebných daní z vyrobeného tabaku, alkoholu, alkoholických nápojov, minerálnych olejov;
- g) daní z príjmu a kapitálu;
- h) daní z poistného;
- i) úroku, správnych pokút a penále a nákladov súvisiacich s pohľadávkami, o ktorých hovoria písmená a) až e), h) s výnimkou akejkoľvek sankcie trestnej povahy ako to stanovujú platné zákony v členskom štáte, v ktorom sa dožiadaný orgán nachádza. Platí tiež pre pohľadávky týkajúce sa identických alebo analogických daní

k daniam z poistného uvedeným v článku 3 v bode 6, ktoré ich dopĺňajú alebo nahrádzajú.

Poukazujúc na uvedené ustanovenia, nariadenia a smernice zdôrazňujúc, že nariadenie komisie č. 1179/2008 zo dňa 28.11.2008, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.01.2009, t.j. pred podaním návrhu na začatie konania v tejto veci na súd, dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že návrhu je potrebné vyhovieť, keďže celková výška predmetnej pohľadávky je v tomto prípade vyššia ako 1 500 €.

V tomto prípade sa odvolací súd nestotožnil so záverom krajského súdu, že Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky nemôže k vymáhaniu pristúpiť a žiadosť o vymáhanie pohľadávky by malo odmietnuť, keďže v zmysle citovaného nariadenia, v tomto prípade bola celková výška pohľadávok povinnej osoby vyššia než 1 500 €. K tomuto záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc zo žiadosti o poskytnutie pomoci pri vymáhaní pohľadávok, ktorú podala Maďarská colná a finančná stráž, Hlavný colný úrad Békéscsaba, smerujúcej na vymáhanie pohľadávky voči tej istej povinnej osobe – spoločnosti F. S. S., s.r.o., O., v celkovej výške 199 723,96 €. je spôsobilá na postup na rozhodnutie o vykonateľnosti a to postupom podľa § 250w a nasl. OSP.

Z tohto dôvodu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp/52/2009-30 zo dňa 21.04.2009 podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, keďže súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a na rozhodnutie samotné vo veci, nebol v tomto štádiu konania dostatočne zistený skutkový stav, čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu poukazujúc na záver krajského súdu, ktorý už nezabezpečoval ďalšie podklady potrebné na posúdenie podmienok ďalšieho konania o návrhu na rozhodnutie o vykonateľnosti rozhodnutia. Svoj názor Najvyšší súd Slovenskej republiky vyvodil aj z článku 12 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1179/2008, podľa ktorého na účely článkov 13 – 20 tohto nariadenia sa všetky pohľadávky, na ktoré sa vzťahuje ten istý právny nástroj povoľujúci vynútenie, považujú za jednu pohľadávku.

Úlohou Krajského súdu v Bratislave bude teda v ďalšom konaní posúdiť návrh navrhovateľa v naznačenom smere postupom podľa § 250w OSP a § 250x OSP v spojení s článkom 17 Smernice rady 2008/55/ES zo dňa 26.05.2008, z ktorého vyplýva, že žiadosti o pomoc, dokument umožňujúci vymáhanie a ďalšie dôležité dokumenty by mali byť doplnené navrhovateľom o preklad do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa nachádza dožiadaný orgán, bez obmedzenia práva tohto orgánu preklad odmietnuť (uvedené by mal zabezpečiť pre navrhovateľa žiadajúci orgán), potom ako preverí, či dokumenty a informácie zaslané dožiadanému orgánu – navrhovateľovi spĺňajú aj podmienky obsiahnuté v citovanom článku 17.

O trovách konania rozhodne krajský súd podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 3 OSP, podľa ktorého o náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 26. novembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková